

ת"פ 15934/02/20 - מדינת ישראל נגד רואי איתן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 15934-02-20 מדינת ישראל נ' איתן

לפני כבוד השופט איתי הרמלין
המאשימה מדינת ישראל
ע"י עו"ד אורי סלע
נגד

הנאשם 2.רואי איתן
ע"י עו"ד איתן און

גזר דין

1. במסגרת הסדר טיעון הודה הנאשם והורשע בכתב אישום מתוקן שבו יוחסו לו עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית. זאת, על שום כך שביום 16.9.2019 ניהל שיחת טלפון עם חבר שביקש את סיועו בעסקת סמים שבה ימכור החבר לסוכן משטרתי (שהחבר לא ידע שהוא כזה) 20 גרם סם המכונה "דוסה" (ככל הנראה תערובת של קטמין ו-MDMA) ו-2 כדורי אקסטזי, והכל תמורת 6,100 ₪. בסופו של דבר יצאה העסקה בין החבר לסוכן לפועל ללא סיוע של הנאשם. בנוסף לכך ב-3.2.2020 החזיק הנאשם בביתו שלוש אריזות סמים במשקל כולל של יותר מחמישה גרם. בשלוש האריזות היה קטמין, כאשר בשתיים מתוכן היה הקטמין מעורב ב-MDMA ובחומר נוסף שהופיע בהכרזה דחופה על חומרים האסורים בהפצה (וככל הנראה על פי שמו הוא קשור לקטמין).

2. במעשיו פגע הנאשם במאבקה של המדינה בשימוש ובהפצה של חומרים משני תודעה הנחשבים כמסוכנים למשתמשים בהם. הפגיעה הייתה קלה יחסית.

3. יש לציין כי עבירת קשירת הקשר המיוחסת לנאשם היא בדרגת חומרה נמוכה מאד באופן יחסי. זאת, שכן כתב האישום אינו מפרט כלל את תוכנה המדויק של שיחת הטלפון בין הנאשם לחברו ומה בדיוק הוסכם ביניהם בשיחה זו. אשר לסמים שהוחזקו על ידי הנאשם - מדובר בסמים שאינם שייכים לקבוצת הסמים שנחשבים למסוכנים ביותר והממכרים ביותר (הירואין וקוקאין), אך גם אינם נמנים על הסמים שנחשבים לפחות מסוכנים וממכרים (קנביס), אלא במדרגת ביניים. בעניין זה ראו: ת"פ (תל אביב) 1206-12-19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (6.9.2022) ות"פ (תל אביב) 48167-02-13 **מדינת ישראל נ' אלירן סימן טוב** (9.9.2014).

4. התובע טען שמתחם העונש ההולם נע בין עבודות שירות "ברף הנמוך" - מספר חודשים של עבודות שירות - ועד שנה מאסר בפועל. בתמיכה בטענתו זו הגיש פסקי דין שעסקו במקרים חמורים יותר מן המקרה שבפניי, הן מבחינת סוגי הסמים שבהם מדובר וכמויותיהם והן מבחינת אופי העבירות שבוצעו. הסניגור טען לעומתו כי מתחם העונש ההולם לעבירות שבהן הורשע הנאשם מתחיל ממאסר על תנאי ושל"ץ. גם פסקי הדין שהגיש הסניגור לא עסקו במקרים דומים מספיק למקרה שבפניי באופן שיאפשר לגזור מהם את רמת הענישה הנוהגת.

עמוד 1

5. להלן אתייחס לשני גזרי דין שעניינם החזקה שלא לצריכה עצמית של סמים שאינם קנביס מזה ואינם הירואין או קוקאין מזה: בת"פ (תל אביב) 46969-03-20 **מדינת ישראל נ' נפתלי ווקנין** (18.5.2022) החזיק הנאשם בביתו 10 יחידות סם בשם methylmethcathinone במשקל כולל של 13.5 גרם, בשני משקלים אלקטרוניים ובשקיות הניתנות לאיסום. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין חודשיים מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשים מאסר בפועל. בת"פ (תל אביב) 36827-11-15 **מדינת ישראל נ' ניסים בן שמעון** (2.10.2018) ובערעור עליו בעפ"ג (תל אביב) 39087-11-18 **ניסים בן שמעון נ' מדינת ישראל** (18.2.2019) נדון עניינו של מי שהחזיק בביתו ובמחסן דירתו 18 בולי LSD וכן 95 אריזות סם מסוג AMB-5F וכמות מזערית של קנביס. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשים מאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, וגזר עליו עונש של שישה חודשים מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קיצר את עונש המאסר בפועל ל-4 חודשים שירוצו בעבודות שירות.
6. מדיניות הענישה הנוהגת למי שמבצע עסקת סמים אחת (כשהסם הוא בדרגת חומרה דומה לסמים שבתיק שבפניי) מתחילה מעונש מאסר המרובה בעבודות שירות. כמובן, העובדה שבמקרה שבפניי הנאשם לא מכר סמים בעצמו ואף קשירת הקשר שיוחסה לו הייתה ערטילאית ולכן יש לראותה בדרגה נמוכה, מביאה לכך שהעונש הראוי לו על עבירה זו נמוך יותר מן העונש שהיה צפוי לו אילו היה מבצע עסקת סם של ממש.
7. הואיל ושתי העבירות שבהן הורשע הנאשם בוצעו במסגרת פרשה עבריינית תחומה בזמן של מספר חודשים ונעשו בסמים דומים, וכיוון שהצדדים לא טענו אחרת, אני רואה בשני מעשי העבירה שבהם הורשע הנאשם אירוע עברייני אחד.
8. חיבורן של שתי העבירות בנסיבותיהן - קשירת הקשר לביצוע פשע שהוא עסקה בסם והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית - מצדיק את אימוץ מתחם העונש ההולם שלו טען התובע. כלומר, מתחם העונש ההולם נע בין תקופת מאסר בפועל בעבודות שירות של מספר חודשים ל-12 חודשים מאסר בפועל.
9. הסניגור ביקש כי אבטל את הרשעת הנאשם. זאת, על שום תסקיר שירות המבחן החיובי מאד בעניינו של הנאשם ובשל העובדה שהנאשם נמצא במסלול לקראת קבלת תואר הנדסאי בניין ויש חשש כי לא יוכל לקבל רישיון אם תעמוד לחובתו ההרשעה בתיק זה. התובע התנגד לעתירה זו של ההגנה, כיוון שהנאשם אינו עומד לדעתו בתנאים לביטול הרשעה, ואף שירות המבחן לא המליץ על כך. גם אמו של הנאשם דיברה בפניי במסגרת הטיעונים לעונש והדגישה את חשיבות אי הרשעת הנאשם על מנת שיוכל להתמודד באופן שוויוני בעולם העבודה. האם הדגישה את השינוי שעבר בנה שחזר מתל אביב לבית משפחת המוצא שלו בצפון, והשאיר מאחוריו את העולם שהביא להסתבכותו בפלילים.
10. התסקיר בעניינו של הנאשם אמנם חיובי מאד. שירות המבחן ציין שהנאשם הביע חרטה על מעשיו, אמר שהפיק לקחים מהתנהגותו, סיפר שהתרחק מן הסביבה שבה חי בעת ביצוע העבירות, והוא נכון לשאת בתוצאות מעשיו. עם זאת, שירות המבחן ציין שהנאשם מטשטש את חומרת מעשיו. שירות המבחן העריך שלנאשם יכולת טובה להימנע ממעורבות פלילית נוספת בעתיד, והוא אינו נזקק למעורבות טיפולית. שירות המבחן התרשם שלא תיגרם פגיעה

ממשית ומיידית בנאשם אם יורשע, ולכן לא המליץ על ביטול הרשעתו. אשר לעונש המליץ שירות המבחן שתיבחן התאמתו של הנאשם לריצוי עונש בדרך של עבודות שירות.

11. הסניגור הפנה להוראות חוק ההנדסאים והטכנאים, תשע"ג-2012, שלפיהן ועדת ההסמכה רשאית לפסול מרישום במרשם מי שהורשע בעבירה שלדעת הוועדה מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, הופכת אותו בלתי ראוי להירשם במרשם, ועבירה מעין זו עשויה גם לפסול אותו מלכהן במועצת ההנדסאים והטכנאים. מכך גוזר הסניגור שהרשעה פלילית תציב בפני הנאשם מכשולים רבים לרבות במינוי לתפקידים ציבוריים.

12. כידוע, הכלל הוא ש"משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם"^[1], וסיומו של תיק במקרה כזה ללא הרשעה הוא חריג לכלל שיש לנקוט בו "רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה"^[2] - זאת, כאשר מתמלאים שני תנאים: "ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה"^[3]. עם השנים השתרשה בפסיקה גישה שלפיה "על העותר לאי-הרשעה מוטלת החובה להצביע על כך שהרשעתו תביא לפגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו, ולתמוך את טענותיו בתשתית ראייתית מתאימה"^[4]. הפסיקה גם הכירה בכך שמתקיים יחס בין שני התנאים לסיום תיק ללא הרשעה במובן ש"ככל שהעבירה שעבר הנאשם ונסיבות ביצועה הן ברף הנמוך, כך פוחת האינטרס הציבורי שבהרשעה. כפועל יוצא, ניתן להקל על הנטל המוטל על כתפי הנאשם להראות את עצמת הפגיעה שתיגרם לו כתוצאה מן ההרשעה כתנאי לאי הרשעתו בדין"^[5].

13. אף אני שותף לדעתו של שירות המבחן שהנאשם לא הצליח לבסס את הטענה כי יגרם לו נזק ממשי כתוצאה מהרשעתו. כפי שכתב בית המשפט העליון בהקשרו של חוק מקביל לחוק ההנדסאים והטכנאים: "גם אם יורשע המבקש, עדיין נתונה לרשות המנהלית שיקול הדעת האם להעניק לו את רישיון התיווך. הרשעה בפלילים איננה מונעת באופן "אוטומטי" מהמבקש לקבל רישיון. גם לשון סעיף 5 הנ"ל מקנה במפורש שיקול דעת נרחב לרשם האם להעניק את הרישיון במקרה הקונקרטי, וזאת בשים לב למהותה, לחומרתה ולנסיבותיה של העבירה. בשקלו את עניין המבקש, יוכל הרשם (ואין אני מחווה דעה בעניין זה) להחליט כי המבקש ראוי לקבל את הרישיון וכי ההרשעה בפלילים איננה מונעת זאת ממנו. לכן, לא מתקיימת פגיעה חמורה בשיקום, המהווה את הרציונל לחריג אי ההרשעה. יותר מכך, לו תתקבל טענת המבקש כי כאשר לרשות מינהלית יש שיקול דעת האם להעניק רישיון, מתקיימת גם דרישת הנזק הקונקרטי כך שיש "לוותר" על ההרשעה (במידה שמתקיים גם התנאי בדבר חומרת העבירה), הדבר יאיין את התכלית שבבסיס הוראות החוק המאפשרות לרשויות להחליט האם ראוי שהרשעה בפלילים תמנע מאותו אדם לעסוק בעיסוק או במשלח יד מסוימים" (רע"פ 3224/19 אדם אביב נ' מדינת ישראל (28.5.2019) וראו גם רע"פ 5018/18 עומר בוזגלו נ' מדינת ישראל (21.10.2018)).

14. לנוכח האמור לעיל, אינני מוצא מקום לבטל את הרשעתו של הנאשם.

15. הואיל ולא הובאו בפניי כל ראיות שלפיהן הטלת עונש של עבודות שירות תפגע בשיקומו של הנאשם, ואף שירות

המבחן המליץ על עונש זה, אינני מוצא מקום לסטות ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום. עם זאת, היעדר עבר פלילי והתסקיר החיובי מאד בעניינו של הנאשם מצדיקים הטלת עונש שבקצה התחתון של מתחם העונש ההולם. לפיכך, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 75 יום מאסר בפועל בניכוי 5 ימי מעצרו. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות במקום ובתנאים שקבע הממונה על עבודות שירות. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו במפקדת יחידת עבודות השירות ברחוב לוחמי בית"ר 6 ברמלה ביום 21.3.2023 בשעה 8:00.

ב. 6 חודשים מאסר על תנאי לשלוש שנים שלא יעבור עבירת סמים שהיא פשע.

ג. קנס בסך 3,000 ₪. הקנס יקוזז מן הפיקדון בתיק מ"ת 15910-02-20. יתרת הפיקדון תוחזר לנאשם וזאת אם לא הוטל על הכסף עיקול ואין מניעה חוקית אחרת להחזירו.

16. הואיל והנאשם לא השתמש ברכב לשם ביצוע העבירות ולא הואשם בשימוש בסמים, אינני מוצא מקום לפסול את רשיון הנהיגה של הנאשם ואפילו על תנאי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוז בתוך 45 יום.

ניתן היום, 26 בדצמבר 2022, בנוכחות הצדדים.

[1] ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל (21.8.1997)

[2] ר"ע 432/85 גדעון רומנו נ' מדינת ישראל (21.8.1985)

[3] ע"פ כתב הנ"ל

[4] רע"פ 3589/14 שרון לוזון נ' מדינת ישראל (10.6.2014)

[5] רע"פ 3515/12 מדינת ישראל נ' דוד שבתאי (10.9.2013).